

TILMÆLI FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR**frá 8. janúar 1998****um samtengingu á frjálsum fjarskiptamarkaði****(1. hluti -Verðlagning samtengingar)(*)**

(98/195/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/33/EB frá 30. júní 1997 um samtengingu á sviði fjarskiptaþjónustu með tilliti til þess að tryggja altæka þjónustu og rekstrarsamhæfi með beitingu meginreglna um frjálstan aðgang að netum (ONP)⁽¹⁾, einkum 5. mgr. 7. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/19/EB frá 13. mars 1996 um breytingu á tilskipun 90/388/EBE að því er varðar afnám samkeppnishafna á mörkuðum fyrir fjarskiptaþjónustu⁽²⁾ eru afnumin sérstök réttindi og einkaréttur á veitingu aðgangs að fjarskiptanetum og -þjónustu.

Það er stefna bandalagsins að koma á opnum samkeppnismarkaði á fjarskiptasviði. Samtenging við almenna sjálfvirka fjarskiptakerfið er bráðnaúðsynleg fyrir nýliða á fjarskiptamarkaði sem ætla að keppa við þá sem fyrir eru á markaðinum og gjöld fyrir samtengingu eru einn stærsti útgjaldaliðurinn hjá nýliðum á markaðinum. Bandalagið hefur samþykkt rammaákvæði um samtengingu eins og fram kemur í tilskipun 97/33/EB.

Í tilskipun 97/33/EB er innlendum stjórnvöldum á fjarskiptasviði ætlað mikilvægt hlutverk við að tryggja viðunandi samtengingu neta, í samræmi við lög bandalagsins, að teknu tilliti til mæla framkvæmdastjórnarinnar sem miða að því að auðvelda þróun eiginlegs evrópsks heimamarkaðar (12. forsenda). Einkum er framkvæmdastjórnin hvött í 5. mgr. 7. gr. til að semja tilmæli um rekstrarbókhaldskerfi og aðskilið bókhald. Í samræmi við dreifræðisregluna fellur það í hlut aðildarríkjanna að setja gjaldskrár fyrir samtengingu.

Í 2. mgr. 7. gr. tilskipunar 97/33/EB er þess krafist að tilteknar stofnanir, sem innlend stjórnvöld hafa tilkynnt að hafi sterka markaðsstöðu (hér á eftir „tilkynntir rekstraraðilar“), fari eftir

meginreglunum um gagnsæi og kostnaðartengingu að því er varðar gjöld fyrir samtengingu og þar segir einnig að sönnunarbyrði um kostnaðartengingu gjalda hvíli á stofnuninni sem veitir samtengingu við net sitt.

Framkvæmdastjórnin álfur að heppilegasta aðferðin við verðlagningu samtengingar sé sú sem byggð er á langtímaspá um meðalkostnaðarauka, þar eð hún er í mestu samræmi við samkeppnismarkað. Þessi aðferð kemur ekki í veg fyrir að notaðar séu rökstuddar „uppbætur“ til þess að ná inn fyrir sameiginlegum kostnaði sem búast má við að virkur rekstraraðili verði fyrir við samkeppnisaðstæður.

Þar til ákveðin eru gjöld fyrir samtengingu, sem byggð eru á langtímaspá um meðalkostnaðarauka, er rétt að gefinn sé út alþjóðlegur samanburður á gjöldum fyrir samtengingu til að auðvelda innlendum stjórnvöldum að tryggja framkvæmd kostnaðartengdrar samtengingar við net tilkynnta rekstraraðila.

Í 5. mgr. 7. gr. tilskipunar 97/33/EB eru innlend stjórnvöld hvött til að sjá til þess að rekstrarbókhaldskerfi viðkomandi stofnana henti til að tryggja gagnsæi og kostnaðartengingu, en þar er ekki kveðið á um notkun tiltekins rekstrarbókhaldskerfis. Ef notuð er aðferð við verðlagningu samtengingar sem byggð er á langtímaspá um meðalkostnaðarauka kallar það á rekstrarbókhaldskerfi sem byggt er á kostnaði á hverjum tíma fremur en sögulegum kostnaði. Nota má bókhald sem byggt er á starfsemi til að útbúa „ofanleitið“ líkan af meðalkostnaðarauka samtengingar til lengri tíma.

Kostnaður við að áframsenda símtal frá samtengdu neti ætti ekki að fara eftir því frá hvers konar neti símtalið kemur. Jafnræðisreglan merkir að almennt skuli ekki gerður greinarmunur á samtengingargjöldum tilkynnta rekstraraðila fyrir áframsendingu símtala frá föstum netum og símtölum frá farsímanetum, né á símtölum frá netum í sama aðildarríki og símtölum frá netum í öðrum aðildarríkjum.

Aðildarríkjum er heimilt að skilyrða veitingu fjarskiptaþjónustu, þar á meðal stofnun og/eða rekstur fjarskiptaneta, leyfisveitingu í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/13/EB frá 10. apríl 1997 um sameiginlegan ramma fyrir almenn starfsleyfi og einstök leyfi á sviði fjarskiptaþjónustu⁽³⁾. Almennar meginreglur sáttmálans og sérstakar kröfur tilskipunar 97/33/EB hafa í för með sér að allir samtengingarpunktur sem eru opinir

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 73, 12.3.1998, bls. 42, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 93/98 frá 25. september 1998 um breytingu á XI. viðauka (Fjarskiptaþjónusta) við EES-samninginn við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(¹) Stjtið. EB L 199, 26. 7. 1997, bls. 32.

(²) Stjtið. EB L 74, 22. 3. 1996, bls. 13.

(³) Stjtið. EB L 117, 7. 5. 1997, bls. 15.

innlendum aðilum ættu einnig að vera opnir fyrir aðila í öðrum aðildarríkjum sem hafa leyfi og æskja þess að þjóna umferð yfir landamæri. Sú venja að netfyrirtæki sem fyrir eru geti veitt umferð til annarra aðildarríkja án þess að þau þurfi leyfi í þeim aðildarríkjum eða hafi staðfestu í þeim er í samræmi við þá meginreglu að veiting umferðar til aðildarríkis teljist ekki til veitingar þjónustu í því aðildarríki.

Í tilskipun 97/33/EB er aðildarríkjum heimilað að koma á tilhögun til að skipta nettókostnaði við altæka þjónustu milli stofnana sem reka almenn fjarskiptanet og/eða almenna talsímabjónustu.

Í 1. mgr. 12. gr. tilskipunar Evrópuþingins og ráðsins 95/62/EB frá 13. desember 1995 um frjálsum aðgang að netum (ONP) fyrir talsímabjónustu ⁽¹⁾ er þess krafist að gjaldskrár fyrir notkun fasta almenna símanetsins og talsímabjónustu fylgi grunnreglum um kostnaðartengingu og gagnsæi. Framlög samtengdra aðila til þess að koma á kerfum til að mæta tapi vegna lítillar notkunar eru aðeins leyfileg þar sem innlend stjórnvöld setja hömlur á gjaldskrár vegna reglunnar um viðuráðanlegt verð og aðgengi að símaþjónustu í samræmi við 2. mgr. 12. gr. tilskipunar 95/62/EB. Framkvæmdastjórnin hefur gefið til kynna að hún telji rétt að slíkt fyrirkomulag verði afnumið fyrir 1. janúar 2000 ⁽²⁾.

Beiting meginreglnanna í þessum tilmælum hefur ekki áhrif á þá skyldu aðildarríkja og fyrirtækja að fara í einu og öllu eftir samkeppnisreglum Evrópusambandsins, að teknu tilliti til sérstakra aðstæðna sem lýst er í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um beitingu samkeppnisreglna gagnvart aðgengissamningum á fjarskiptasviði ⁽³⁾.

Ráðgjafarnefndin sem komið var á fót með 1. mgr. 9. gr. tilskipunar 90/387/EEB um myndun innri markaðar fyrir fjarskiptaþjónustu með því að koma á frjálsum aðgangi að netum ⁽⁴⁾ („nefndin um frjálsum aðgang að netum“) hefur veitt þeim meginreglum sem koma fram í þessum tilmælum viðtækan stuðning og framkvæmdastjórnin hefur tekið ítrasta tillit til sjónarmiða nefndarinnar.

LAGT TIL EFTIRFARANDI:

1. Þessi tilmæli varða samtengingu fjarskiptaneta, einkum verðlagningu á áframsendingu símtala á netum rekstraraðila sem innlend stjórnvöld hafa tilkynnt að hafi sterka markaðsstöðu (hér á eftir „tilkynntir rekstraraðilar“) í samræmi við tilskipun 97/33/EB.
2. Í 2. mgr. 7. gr. tilskipunar 97/33/EB er þess krafist að gjöld tilkynnta aðila fyrir samtengingu séu í samræmi við meginreglu um kostnaðartengingu og gagnsæi. Þegar meginreglunni um kostnaðartengingu er beitt á samtengingu hefur hún í för með sér að gjöld fyrir samtengingu eiga að endurspeglu hvernig kostnaður hlýst í raun af samtengingu. Tilkynntir aðilar eiga að geta endurheimt hvern þann kostnaðarauka sem leggst á í eitt skipti og hlýst af samtengingu neta og einnig þann kostnaðarauka sem hlýst af aukinni flutningsgetu í kjölfar slíkra samtenginga.

Í I. viðauka við þessi tilmæli eru enn ítarlegri ákvæði um þær gerðir kostnaðar sem tengjast áframsendingu símtala.

3. Reikna skal kostnað við samtengingu á grundvelli langtímaspár um meðalkostnaðarauka, þar eð sá kostnaður er mjög svipaður og kostnaður virks rekstraraðila sem beitar nútímataekni. Samtengingargjöld sem byggð eru á slíkum kostnaði geta falið í sér rökstuddar „uppbætur“ til þess að ná inn fyrir hluta af sameiginlegum kostnaði sem búast má við að virkur rekstraraðili verði fyrir við samkeppnisaðstæður.
4. Samtengingargjöldin sem byggð eru á „bestu viðteknu starfsvenjum“ og koma fram hér á eftir eru til viðmiðunar fyrir innlend stjórnvöld þegar þau leggja mat á samtengingargjöld sem tilkynntir rekstraraðilar leggja til vegna áframsendingar símtala, þar til völ er á útreiknuðum samtengingarkostnaði sem byggður er á langtímaspám um meðalkostnaðarauka.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 321, 30. 12. 1995, bls. 6.

⁽²⁾ COM(96) 608, 27. 11. 1996, orðsending framkvæmdastjórnarinnar um innlenda tilhögun vegna kostnaðar og fjármögnunar altækra fjarskiptaþjónustu og viðmiðunarreglu fyrir aðildarríkin um starfrækslu slíkrar tilhögunar.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 76, 11. 3. 1997, bls. 9.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 192, 24. 7. 1990, bls. 1.

Á grundvelli gagnanna sem birt eru í II. viðauka við þessi tilmæli er mælt með eftirfarandi gjöldum, sem byggja á „bestu viðteknu starfsvenjum“, sem hámarksgjöldum fyrir samtengingu á tímabilinu sem hefst 1. janúar 1998.

Samtengingargjöld samkvæmt „bestu viðteknu starfsvenjum“

Samtengingargjöld samkvæmt „bestu viðteknu starfsvenjum“ fyrir áframsendingu símtala á STADARvettvangi (þ.e. í staðarskiptistöð eða eins nálægt staðarskiptistöð og kostur er)
frá 0,6 til 1,0 ECU/100 á mínútu (á álagstíma)

Samtengingargjöld samkvæmt „bestu viðteknu starfsvenjum“ fyrir EINS ÁFANGA samtengingu (á borgarvettvangi)
frá 0,9 til 1,8 ECU/100 á mínútu (á álagstíma)

Samtengingargjöld samkvæmt „bestu viðteknu starfsvenjum“ fyrir TVEGGJA ÁFANGA samtengingu (á landsvettvangi -yfir 200 km)
frá 1,5 til 2,6 ECU/100 á mínútu (á álagstíma)

5. Mælt er með því að ef gjöldin falla utan þess bils sem „bestu viðteknu starfsvenjum“ í 4. lið segja til um beiti innlend stjórnvöld rétti sínum samkvæmt 2. mgr. 7. gr. tilskipunar 97/33/EB til að fara fram á ítarleg rök fyrir þeim gjöldum sem lögð eru til og, ef við á, að fara fram á afturvirkar breytingar á samtengingargjöldum. Það svigrúm sem veitt er með „bestu viðteknu starfsvenjum“ í 4. lið telst nægilegt til að gera ráð fyrir þeim kostnaðarmun sem viðurkennt er að sé á milli aðildarríkjanna.
6. Notkun langtímaspár um meðalkostnaðarauka kallar á rekstrarbókhaldskerfi þar sem unnið er út frá sundurliðun kostnaðar á hverjum tíma á grundvelli starfsemi, frekar en sögulegum kostnaði. Mælt er með því að innlend stjórnvöld setji tilkynntum rekstraraðilum sínum tímamörk til að taka upp rekstrarbókhaldskerfi sem byggð eru á kostnaði á hverjum tíma, séu slík kerfi ekki þegar í notkun. Mælt er með því að notuð séu kostnaðarkerfi byggð á starfsemi, þar sem kostnaður er sundurliðaður eftir vöru og/eða gerð þjónustu á grundvelli kostnaðarþátta og starfsemi virks rekstraraðila, til að draga úr sameiginlegum kostnaði sem ekki er hægt að sundurliða beint.
7. Í samræmi við nógildandi venjur um samtengingar yfir landamæri milli þeirra sem starfrækja þau net sem fyrir eru og í samræmi við jafnræðisregluna ættu fyrirtæki, sem hafa leyfi í einu aðildarríki og samtengjast einungis til að koma umferð til annars aðildarríkis og bjóða ekki þjónustu né starfrækja grunnvirki í því aðildarríki, hvorki að þurfa af fá leyfi né að hafa staðfestu í því aðildarríki.

Mælt er með því að í viðmiðunartilboði um samtengingar frá tilkynntum rekstraraðilum felist -sem sérstakur þáttur, aðskilinn frá öðrum þáttum tilboðsins -skilmálar og skilyrði og gjaldskrár fyrir tenginguna milli sjálfs samtengingarpunktsins og landamæra aðildarríkisins.
8. Með fyrirvara um meginregluna um jafnræði skal ekki krefja stofnanir, sem eingöngu samtengjast til að koma umferð til aðildarríkis en veita ekki fjarskiptaþjónustu í því aðildarríki, um framlög vegna taps sem hlýst af lítilli notkun eða vegna altæktrar þjónustu sem greidd eru af stofnunum sem reka almenn fjarskiptanet og/eða veita talsímaþjónustu í aðildarríki (sem samkvæmt lögum bandalagsins ber að aðgreina frá samtengingargjöldum), né heldur skal krefja neytendur í öðrum aðildarríkjum óbeint um slík framlög.

9. Framkvæmdastjórnin mun endurskoða þessi tilmæli, einkum „gjöld samkvæmt bestu viðteknu starfsvenjum“ í 4. lið og gögnin í II. viðauka, eigi síðar en 31. júlí 1998 og uppfæra þau ef þörf krefur.
10. Tilmælum þessum er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 8. janúar 1998.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

HLUTAR SAMTENGINGARGJALDA FYRIR ÁFRAMSENDINGU SÍMTALA

Í tilskipun 97/33/EB er þess krafist að samtengingargjöld tilkynntra aðila fari eftir meginreglum um kostnaðartengingu. Í þessum viðauka er lagt mat á áhrif þessarar kröfu á hluta samtengingargjalds fyrir áframsendingu símtals.

1. Verðlagning á áskriftarneti fyrir samtengingu

Með áskriftarneti er átt við síðustu þætti tengingar milli neytanda og staðarskiptistöðvar. Í föstu neti með þræði eða þráðlausu er kostnaður við ósjálfvirkt áskriftarnet að mestu þannig að hann leggst á í eitt skipti, auk viðhaldskostnaðar öðru hverju. Þegar keypt er áframsending símtala er „lægsti“ staður á netinu þar sem það getur átt sér stað aðalnetismegin við staðarrofann⁽¹⁾. Samtenging á þessum stað getur haft í för með sér viðbótarkostnað vegna sjálfvirknigetu, en enginn viðbótarkostnaður vegna getu eða fjárfestingarþörf tengist þeim hlutum áskriftarnetsins sem eru sérstaklega ætlaðir tilteknum viðskiptavini (þ.e. koparvírnum í venjulegu neti).

Af meginreglunni um kostnaðartengingu leiðir að þar eð veiting samtengingar hefur ekki í för með sér aukinn kostnað við þá hluta áskriftarnetsins sem tengjast einstökum notendum skal ekki taka með í reikninginn þá hluta sem tengjast beinum kostnaði við þá hluta áskriftarnetsins sem tengjast einstökum notendum. Því ber að ná inn kostnaði við þá hluta áskriftarnetsins sem tengjast einstökum notendum frá þeim notendum með gjaldi fyrir áskriftarlínu, eða með samsetningu af slíku gjaldi og tekjum af annarri þjónustu, að því marki sem samkeppni leyfir.

Upp kemur vandamál ef reglur koma í veg fyrir að aðili sem fyrir er á markaði geti jafnað gjaldskrá sína og þannig kafið viðskiptamenn sína um nægilega hátt verð til að fá inn fyrir kostnaði við áskriftarnetið. Af þessu leiðir svokallað „tap vegna lítillar notkunar“. Í einokunarumhverfi getur rekstraraðilinn bætt upp tapið á „aðgangsnétinu“ (þ.e. áskriftarnetinu) með því að setja upp hærra verð en sem nemur kostnaði fyrir aðra þjónustu, til dæmis millilandasímtöl. Þegar um er að ræða kostnaðartengda samtengingu geta samkeppnisaðilar náð til sín hluta af langlínu- og millilandaumferðinni og þar með minnkar geta aðilans sem fyrir er til að bæta upp tap vegna lítillar notkunar. Kerfi til að jafna slíkt tap felur í sér að aðrir rekstraraðilar séu krafðir um framlög til að bæta aðilanum sem fyrir er tapið á tekjum sem notaðar hefðu verið til að jafna tapið.

Fyrirkomulag með framlögum vegna taps vegna lítillar notkunar gefur alltaf neikvæðar fjárfestingarvisbendingar og hækkar heildarkostnað í greininni. Það er einnig þunglamalegt í stjórnun og skortir gagnsæi. Eins og fram kemur í viðmiðunarreglum framkvæmdastjórnarinnar um kostnað og verðlagningu altækrar þjónustu frá nóvember 1996⁽²⁾ er gert ráð fyrir því að fyrirkomulag með framlögum vegna taps vegna lítillar notkunar sé eingöngu notað tímabundið til ársins 2000, en að fyrir þann tíma verði búið að jafna gjaldskrár nægilega vel í öllum aðildarríkjum.

Samkvæmt samtengingartilskipuninni skal aðgreina framlag samtengdra aðila vegna „taps vegna lítillar notkunar“ skýrt frá samtengingargjöldum. Eingöngu er heimilt samkvæmt lögum bandalagsins að láta samtengda aðila greiða „framlög vegna lítillar notkunar“ ef aðildarríkin setja reglur um takmörk í smásölugjaldskrár tilkynntra aðila. Ef reglur koma ekki í veg fyrir að rekstraraðili jafni út gjaldskrá sína er ekki réttlæt看legt að setja gjald til að jafna „tap vegna lítillar notkunar“.

2. Verðlagning vegna samtengingar fyrir símtöl sem ná ekki í gegn

Símtöl sem koma um samtengd net á annatíma og ná ekki í gegn geta valdið aukakostnaði vegna flutningsgetu á áframsendingarnetinu. Þó kann ástæðan fyrir því að símtalið nær ekki í gegn í sumum tilvikum að vera að net sjálfs rekstraraðilans skili ekki nægum afköstum. Í samtengingartilskipuninni er sönnunarbyrði varðandi kostnað lögð á netfyrirtæki, þannig að fyrirtæki sem ætla að setja inn í samtengingargjaldskrár sínar gjald fyrir símtöl sem ná ekki í gegn þurfa að sýna fram á að orsakir þess að símtölin ná ekki í gegn sé ekki að finna í slökum afköstum þeirra eigin neta.

(1) Veiting aðgangs að aðskildu áskriftarneti, þar sem nýr aðili yfirtekur áskriftarnet aðila sem fyrir er gegn viðeigandi gjaldi og hefur einkarétt á notkun þess, telst ekki „samtenging“ samkvæmt þröngstu skilgreiningu Evrópusambandsins.

(2) COM(96) 608, 27.11.1996.

3. Gjöld vegna samtengingar fyrir upphringingu

Í föstu neti eru helstu kostnaðarþættir vegna sjálfvirkni tveir -lengd símtala og upphringartilvik (þ.e. merkjasendingar og upphringing). Miklar upplýsingar þarf til að ákvarða hæfilegt hlutfall þessara kostnaðarþátta, með tilliti til þess hvað veldur kostnaðinum. Það er að hluta til af þessari ástæðu sem algengt er að stjórnvöld leyfi eingöngu að gjöld séu tekin vegna sjálfvirknikostnaðar á grundvelli lengdar símtala sem ná í gegn. Gjald fyrir upphringingu telst því aðeins gildur hluti af samtengingargjaldskrá að fyrirtækið sýni fram á að hvaða marki símtöl frá samtengdum netum hafa valdið auknum kostnaði á áframsendingarnetinu í formi aukins vinnsluafis sem þarf til að afgreiða fleiri tilraunir til upphringingar á álagstíma. Ef beitt er upphringigjaldi skulu samsvarandi gjöld sem byggð eru á lengd símtals vera lægri en ella.

4. Samtengingargjöld og smásöluverð

Í sumum löndum hafa samtengingargjöld verið reiknuð á grundvelli smásölugjaldskráa með afslætti. Núgildandi smásölugjaldskrár eru þó ekki nauðsynlega kostnaðartengdar og í flestum tilvikum er þessi aðferð ekki í samræmi við lög bandalagsins.

Jafnvel þótt smásölugjaldskrár væru kostnaðartengdar væri þessi aðferð ekki heppileg þar eð hún stuðlar að því að festa nýliða á markaði í því gjaldskrármynstri sem fyrir er og kemur þannig í veg fyrir að nýliðar þrói ný gjaldskrárkerfi sem beinast að öðrum hópum notenda. Fjölbreytni og úrval þeirra gjaldskrárkerfa sem nú er vól á í farsímanetum aðildarríkjanna sýnir að talsvert svigrúm er fyrir nýsköpun í gerð smásölugjaldskráa til að bjóða neytendum valkosti og auka eftirspurn eftir fjarskiptaþjónustu.

Ef samtengingargjöld eru mismunandi eftir tíma dags og vikudegi skal beita þeim án mismununar gagnvart nýliðum á markaði og umferð hjá fyrirtæki sem er fyrir á markaði.

II. VIÐAUKI

SAMTENGINGARGJÖLD SAMKVÆMT „BESTU VIÐTEKNU STARFSVENJUM“ OG AFLEIÐSLA ÞEIRRA

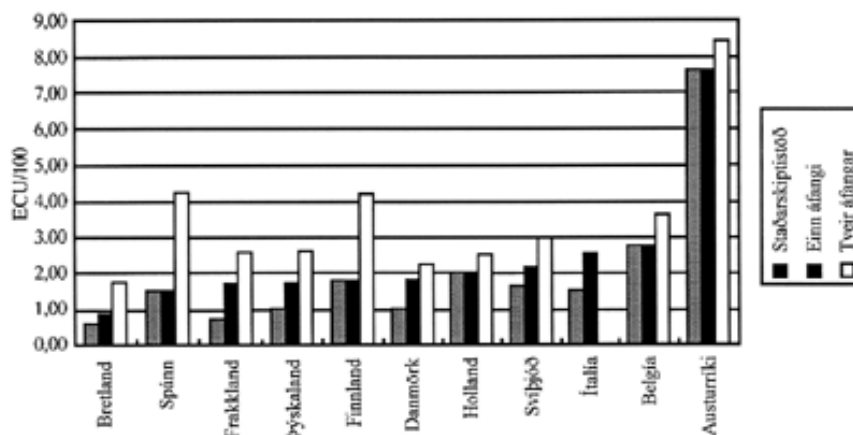
1. Aðferð

Aðferðin sem notuð er felst í því að nota samtengingargjöld í þeim þremur aðildarríkjum sem hafa lægstu samtengingargjöldin (af þeim sem upplýsingar lágu fyrir um 1. september 1997) sem upphafspunkt fyrir hóp talna sem sýna „bestu viðteknu starfsvenjur“ og stefnt skal að til skemmri tíma.

Súluritið hér á eftir sýnir samtengingargjöld aðildarríkjanna. Kostnaðurinn á súluritinu á við áframsendingu símtala á föstum netum á álagstíma. Upphringigjöld eru innifalin þar sem þau eru notuð, en almennt eru önnur gjöld sem ekki tengjast umferð ekki innifalin. Hvorki eru talin með framlög vegna „Ítillar notkunar“ né vegna altækrar þjónustu. Þessara aukaframlaga verður ekki krafist í mörgum aðildarríkjum en þar sem þeirra er krafist samkvæmt reglum aðildarríkis skal reikna þau út og sýna aðgreind frá samtengingargjaldinu, í samræmi við samtengingartilskipunina.

Athygli skal vakin á því að þessar tölur eiga aðeins við einn tiltekinn gjaldþátt við samtengingu, þ.e. gjaldið fyrir áframsendingu símtala. Þær sýna ekki heildarsamtengingargjöldin sem kann að þurfa að greiða í tilteknu landi.

1997/1998 -Samtengingargjöld

Samtengingargjöld fyrir staðartengingu, eins áfanga tengingu og tveggja áfanga tengingu, á álagstíma

(í ECU/100 á mínútu, miðað við 3ja mínútna langt símtal)

Í töflunum í 3. þætti koma fram gögnin sem grafið er byggt á.

Þættir á borð við meðalþéttleika tenginga, launakostnað, jarðfræðilega þætti og leyfilega arðsemi fjármagns⁽¹⁾, eru breytilegir frá einu aðildarríki Evrópusambandsins til annars. Þótt slíkir þættir hafi að einhverju marki áhrif á kostnað við samtengingu telst munurinn ekki vera nægilega mikill til að draga úr gildi gjaldanna samkvæmt „bestu viðteknu starfsvenjum“ sem mælt er með hér⁽²⁾.

(1) Í tímans rás hefur raunverulegur fjármagnskostnaður verið mishár eftir löndum og heimshlutum. Því kann að vera nokkurra prósentustíga munur milli landa á árlegri arðsemi fjármagns.

(2) Þéttleiki tenginga kemur helst fram í aðgangskostnaði, sem er kostnaður hvers notanda, en hefur ekki viðtæk áhrif á samtengingargjöld. Beita má svipuðum röksemdum að því er varðar jarðfræðilega þætti.

Ætlunin er að endurskoða tölurnar í þessum tilmælum á árinu 1998 og búast má við að samtengingargjöldin samkvæmt „bestu viðteknu starfsvenjum“ verði smám saman lækkuð í framtíðinni, til að endurspegla bæði lakkandi kostnað við net og betra mat á þessum kostnaði. Nú lækka samtengingargjöld um allan heim um því sem næst 8 % á ári.

Lögð er áhersla á að þessi gjöld samkvæmt „bestu viðteknu starfsvenjum“ eru hærri -í sumum tilvikum mun hærri -en gjöld sem búast hefði mátt við ef beitt hefði verið neðanleitnum LRAIC-útreikningi. Engu að síður er litið svo á að í ljósi stöðunnar í Evrópusambandinu í janúar 1998 séu þessi gjöld samkvæmt „bestu viðteknu starfsvenjum“ raunhæft skammtímamarkmið.

2. Afleiðsla samtengingargjalda samkvæmt „bestu viðteknu starfsvenjum“

Verðsviðin voru leidd af gjaldskrár sem lágu fyrir 1. september 1997. Ekki hefur verið tekið tillit til breytinga sem orðið hafa á gjaldskrár fyrir samtengingu eftir þann dag.

Hæsta verðið á hverju sviði samsvarar gjaldinu sem gilti 1. september 1997 í því aðildarríki þar sem gjaldið var það þriðja lægsta, námundað að næsta þúsundshluta úr ECU.

Lægsta verðið á hverju sviði samsvarar gjaldinu sem gilti 1. september 1997 í því aðildarríki þar sem gjaldið var lægst, námundað að næsta þúsundshluta úr ECU og með leiðréttingu á gjaldinu fyrir tveggja áfanga umferð til að taka tillit til þess að í minni aðildarríkjunum kann að vera rétt að miða við minna en 200 km fjarlægð.

3. Nákvæm kostnaðargögn fyrir aðildarríkin

Samtengingargjöld á mínútu miðað við 3ja mínútna símtal 1. janúar 1998 Upphafsgildi í sentum (ECU/100)				Gengi m.v. ECU í september 1997	Samtengingargjöld í innlendum gjaldmiðli Gildistími gjaldskrár Viðbótarupplýsingar
Aðildarríki	Staður	Einn áfangi	Tveir áfangar ⁽¹⁾		
Bretland	0,64	0,91	1,74	0,68	Verð frá október 1997 (GBP/100): - staðarskiptistöð = 0,434 á mín. - einn áfangi = 0,618 á mín. - tveir áfangar (> 200 km) = 1,177 á mín.
Spánn ⁽²⁾	1,51 ⁽³⁾	1,51	4,22	166	Verð frá apríl 1997 (ESP): - staður = gögn vantar - borg = 2,5 á mín. - landið = 7 á mín.
Frakkland	0,71	1,73	2,55	6,59	Verð frá 1. janúar 1998 (FRF/100): - staðarskiptistöð = 4,69 á mín. - einn áfangi = 11,40 á mín. - tveir áfangar (> 200 km) = 16,77 á mín. Gjöld án framlaga vegna taps vegna lítillar notkunar og altækrar þjónustu
Þýskaland ⁽⁴⁾	1,00 ⁽⁵⁾	1,71-2,16 ⁽⁶⁾	2,61	1,97	Verð frá 1. janúar 1998 (DEM/100): - borg = 1,97 á mín. - Regio50 = 3,36 á mín. - Regio200 = 4,25 á mín. - landið = 5,14 á mín.

Samtengingargjöld á mínútu miðað við 3ja mínútna símtal 1. janúar 1998 Upphafsgildi í sentum (ECU/100)				Gengi m.v. ECU í september 1997	Samtengingargjöld í innlendum gjaldmiðli Gildistími gjaldskrár Viðbótarupplýsingar
Aðildarríki	Staður	Einn áfangi	Tveir áfangar ⁽¹⁾		
Finland	1,81 ⁽³⁾	1,81	4,20 ⁽⁷⁾	5,88	Verð frá september 1997 (FIM/100): - staður = gögn vantar - borg = 20 á upphringingu + 6 á mín. - landið = 20 á upphringingu + 13,8-18 á mín.
Danmörk	0,98	1,82	2,22	7,49	Verð frá september 1997 (DKK/100): - staðarskiptistöð = 4 á upphringingu + 6 á mín. - einn áfangi = 8 á upphringingu + 11 á mín. - tveir áfangar = 8 á upphringingu + 14 á mín.
Holland	2,00 ⁽³⁾	2,00	2,52	2,21	Verð frá júlí 1997 (NLG/100): - staðarskiptistöð = gögn vantar - staðarsvæði = 2,5 á upphringingu + 3,6 á mín. - landið = 3,2 á upphringingu + 4,5 á mín.
Svíþjóð	1,68	2,15	2,98	8,51	Verð frá janúar 1997 (SEK/100): - staðarskiptistöð = 7 á upphringingu + 12 á mín. - einn áfangi = 7 á upphringingu + 16 á mín. - tveir áfangar = 7 á upphringingu + 23 á mín.
Ítalía ^(*)	1,54 ⁽⁸⁾	2,52		1 921	Gjaldskrártillaga frá 1. 1. 1998 (ITL): - staður (aðeins frá 1. 9. 1998) = 29,6 á mín. - svæði = 48,4 á mín. - landið = gögn vantar
Belgía ^(*)	2,78 ⁽³⁾	2,78	3,62	40	Gjaldskrártillaga frá 1. 1. 1998 (BEF): - staður = gögn vantar - svæði = 0,354 á upphringingu + 0,996 á mín. - landið = 0,460 á upphringingu + 1,294 á mín.
Austurríki ^(*)	7,61 ⁽³⁾	7,61	8,41	13,79	Gjaldskrártillaga frá 1. 1. 1998 (ATS/100): - staður = gögn vantar - svæði = 1,05 á mín. - landið = 1,16 á mín.

Heimild: OVUM og þjónustudeildir framkvæmdastjórnanna

(*) Gjaldskrártillaga frá fyrirtækinu, sem innlend stjórnvöld hafa enn ekki samþykkt.

(¹) Í tveggja áfanga gjaldinu er innifalið fjargjald fyrir tengingar > 200 km.

(²) Þar til höft verða að fullu afnumin á Spáni 1. desember 1998 gildir þetta tilboð einungis fyrir takmarkaðan fjölda fyrirtækja með leyfi (í samræmi við undanþáguna sem veitt var í tilskipun 96/19/EB).

(³) Á Spáni, í Finnlandi, Hollandi, Belgíu og Austurríki nær lægsta samtengingargjald til samtengingar í staðarskiptistöð eða áframsendingarstöð. Því er staðargjaldið það sama og eins áfanga gjaldið.

(⁴) Samtengingargjöld í Þýskalandi lágu ekki fyrir 1. september 1997 og voru ekki notuð við útreikninga á verðsviðunum samkvæmt „bestu viðteknu starfsvenjum“. Gjaldsvæðin fjögur í Þýskalandi eru skilgreind eftir fjarlægð og samsvara ekki beint sviðunum þremur í töflunni sem eru skilgreind á tæknilegum forsendum.

(⁵) Í Þýskalandi er staðargjald venjulega það sama og gjaldið fyrir svokallað borgarsvæði, sem einnig getur átt við um stóra bæi, en stundum einnig eins áfanga samtengingu.

(⁶) Í Þýskalandi er gjaldinu fyrir einn áfanga (borgargjaldinu) skipt í tvo svæðisflokkka: Regio50 = 1,71 ECU/100 á mínútu og Regio200 = 2,16 ECU/100 á mínútu (í Regio200 kann stundum að vera innifalinn tveggja áfanga tenging).

(⁷) Verðsviðið er frá 3,48 til 4,20 eftir þéttleika umferðar.

(⁸) Á Ítalíu verður staðargjöldum komið á 1. september 1998.

Í Grikklandi, á Írlandi, í Lúxemborg og Portúgal hafa fjarskiptastofnanirnar ekki birt samtengingargjöld, í samræmi við undanþáguna sem veitt er samkvæmt tilskipun 96/19/EB.